

دهمى هزم گاز نه گري له

هممو پارچه يه كى له شت). (۲۲)

لهم وینه یه دا سینه یه هممو وشه هزریه کان به ره و لایه نه ته نییه که (مادی) نه رۆن، دل ته یی به مشتى گوشت و خوین (۲۳)، (من) نه و منه نییه و که سایه تی تاییه تی خوئی نییه به لکو لاسایی نه و لاوانه نه کاته وه، خو شه ویستی نه بیته به حه ز (۲۴)، و هه زیش ده می لى نه روى و، دهم ماچ ناکات به لکو گاز نه گریته و گاز ته نها له دهم و لىو و کولم ناگریته، به لکو له هممو پارچه یه كى له ش نه گریته، به پیچه وانیه نه م وینه یه وه هیچ کاتیک شاعیر نه م گازیه له هیچ شوینیکى (توی) خو شه ویستی نه گرتوه، بیجگه له وه لیردها به ممشه وه ناوه ستى و که سانى که ش هاوبه شن له م گاز گرتنه دا:

(منیش وه کو نه و لاوانه

دهمى هزم گاز نه گري له

هممو پارچه يه كى له شت)

به لام به پیچه وانیه به ده ورى (توی) ره سندن دا په رزین نه کا و نه یخاته ناو چوارچینه یه که وه تا ده ستى که سى نه گاتى:

(شیر نه که م به په رزین و

هر چوار لاتی یی ده تنم

تا ده ستى که ست نه گاتى) (۲۵)

نه م هونراوه یه (به یادی گوران) تاقه هونراوه یه له ته وای دیوانه که دا که ده قاو ده ق و سه رتاپا به ده ورى خو شه ویستییه سیکسیکه دا نه خولیتته وه خو له وانیه چه ند وینه یه كى که ی دیوانه که به تاییه تی دوو وینه که باس له ماچ نه که ن سه رنجی خوینهر رابکیش و له م باز نه یه دا بخولیتته وه، به لام له راستیدا ناتوانریت ماچ کردن ته نها به دیارده یه كى سیکسی له قه له م بدریت به لکو له سه ر خالیکی هاوبه ش نه وه ستیت، نه توانریت به هه ردو باره که دا سیکسی و ده روونی دابنریت و جاروباریش به رز بیتته وه بو خو شه ویستییه وجودیه که ی که له (هه بوون) جیا نه بیتته وه و نه چیتته دریاى (بوون) وه:

وینه یه یه که م:

(نیستاش په پوله ی ماچی من

به سه ر گولی

لیوته وه یه) (۲۶)

هه رچه نده په پوله ی خودی شاعیر زور به نه زا که ت و له سه ر خو شیله ی لیوه کانی (توی) نه مژیت، به لام بوئی خو شه ویستییه کی سیکسی لى دیت و له هه مان کاتدا نه شیت له خانه ی خو شه ویستییه کی ده روونیدا بخوینریتته وه.

وینه ی دوو هه م:

(نه ی ماموستای گه وره ترین خو شه ویستی

تو خو ت فیری ماچت کردم

نیستا بو بی ماچم نه که ی...) (۲۷)

تاراده یه ک پله یه ک زیاتر مل نه نی به لای خو شه ویستییه ده روونیه که دا و ماچ نه بیته هیمای په یوه ندیه که که نیستا په چراوه له نیوان (من) و (توی) دا. و نه م دوو وینه هاوبه شه نه بن به پله یه ک و سه رنجه ره خه نییه کان به ره و ناستی خو شه ویستی ده روونی رانه کیشن. هه ستی ده روون نه بیته به یه مایه ک بو وینه ی نه و خو شه ویستییه ی هونراوه ی جو لانه نه یکیشیت، له ناخی شاعیردا خو شه ویستییه کی ساده ی منالی خوئی حه شار داوه و خودی شاعیر داوا له (توی) خو شه ویست) نه کات چیتر نه روا و دوور نه که ویتته وه:

(بو کوی ده روى

...

گه ر ده ترسی

شیر ده که م به په رزین و

هر چوار لاتی یی ده تنم

تا ده ستى که ست نه گاتى) (۲۸)

غیره کردن له خودی شاعیردا نه ونده به هیزه نه یه ویت (توی) خو شه ویست) له په رزینی که دا بته نیت، دوور له هممو که سیک، ده ستى خوئی نه بیته ده ستى که سى نه گاتى، نه م جوړه په چرانه له خه لکی و ژبان و ته رخانکردنى خودی خو شه ویست به ته نها بو خودی شاعیر جوړیکه - تاراده یه ک نزیک - له خو شه ویستییه کی ساکار و مندالانه، نه م خو شه ویستییه مندالییه هه رچه نده شاعیر نایه ویت ده ری بخات و راسته وخو نامازیه که له هونراوه که دا نییه بوئی، به لام له ده روونی شاعیردا چه سپاوه و ناتوانیت بیشاریتته وه بو یه نه ست (لا شعور) ی شاعیر خوئی یی راناگیرى و ناراسته وخو هه ر هه وسار نه په چرینى و نه که ویتته روو، وینه یه ک له وینه شاعیریه کانی (هیمن) که

ئەي خاتوو زين) (٣٩)

(شيعر) و خوشه ويستی (تۆ) و سنگي شاعير نه بنه يهك و جيا كردنه و هيا نيشانه ي ته نه ايبويه، كه بهره و اتاي ههست كردن به نه مان نه چيت، نه توانيت ته واو كه ري نه م و ينه به له هژراوه ي (تۆ نه مشه و له چاوي منا نووستي) دا بدؤز ريته وه:

(نه گهر زانيت

بو ژيانم وهك هه ناسه

وهكو خوين بووي به پيوستى

نه زاني چوند

لام پيرؤز و خوشه ويستی

بؤيه وهكو

شهواني رابووردوو

تۆ نه مشه و له چاوما نووستي) (٤٠)

هه رچه نده له م وينه به دا وا دهر نه كه ويت و ينه به يهكي هاويه ش بيت له نيوان بوون و هه بووندا، چونكه شاعير (تۆ) وهك كه ره سه بهك به كار ديتيت بو پيوستى خو، به لام نه وه ي نه م وينه به هه لته كيشيت بهره و (بوون) نه و پيوستى يانه چوند توخميكي دهره وه (هه بوون) ي شاعير نين و به لكو پارچه و نه نامي (بوون) ي خودى شاعيرن، (هه ناسه و خوين) ن.

جيا بوونه وه ي (تۆ) له (خود) و پساني نه م به يهك بوونه شاعير بهره و ته نه ايبى نه بات و ههستى نه مان گه مارؤي نه دات:

(كه جيم ديتلى

هه موو شتى

نيشانه به بو ته نه ايبى) (٤١)

له م رووه وه شاعير به هيج جوړيك نايه ويت له خوشه ويست بچر يت و هه ميشه هه ول نه دات بو نه وه ي كه دهره زه كاني په يوه ندى هه رده م ناوه لا بن:

كه نيگا نه گؤرينه وه

چه پكن خه مى

سهوز و شيرين گه وره نه بن

ده چاوه كانت دامه خه

دايان مه خه.....) (٤٢)

هه روه ها نه يه ويت راره وي چاوا والا بيت، نه يه ويت هه ميشه دهنگي تۆ هيتلى په يوه ندى نيوان (من / تۆ) بيت:

(ده بدوي با

گويم له ناوازي دهنگت بي) (٤٣)

ده رازه ي په يوه ندى له ئاستى نه م دوو هه سته دا، (بينين و بيستان) وه رانا وه ستى و له ئاستى هه ستى دهست ليدان / له يه كه وه تن (اللمس) دا تا راده ي تانه وه و نه مان (مردن) له خودى تۆي خوشه ويستدا خو ي نه بينيته وه:

(ئيتستا دوورم

نه نه توانم

له باوه شتا تير بنووم هه تاكو نه مرم) (٤٤)

له بهر نه وه ي لاسه نكي نيوان خود و تۆ ديار ده به يهكي ئاشكرايه له سه رجهم ديوانه كندا، نه بينين هه ر شاعير ده ستپيش خه ره و (تۆ) زياتر بين جووله و بين دهنگه، بو چاره سه كردنى نه م لاسه نكي به هژراوه ي (نيوانى) وهك سي به ر شوينم نه كه وتى) ديتته كوړ و (تۆ) نه خاته جووله. كرداره كان به هاويه شي هه ر دوو (خودى شاعير و تۆ) نه يه كن، له سه ره تا دا (تۆ) ده ست پيكه ره و (٤٥) به پيچه وانه ي زؤربه ي شوينه كاني تره وه:

(نيوانى

وهك سي به ر شوينم نه كه وتى

توش وهكو من

ري به وارى رتي

عه شقيكي گه وره و پيرؤز بووي

خه م خو يي له چاوت كرد بوو

نه نه سره وتى) (٤٦)

هه رچه نده نه م هژراوه به نه يه ويت چاره سه ري لاسه نكي جووله ي (تۆ) بكات به لام وينه ي (وهك سي به ر شوينم نه كه وتى) لاسه نكي به يهكي تر دروست نه كات له راده ي

خوشه ويستيبه بوونييه كه دينيته خواره وه. به هر حال هم هونراوه ديه هه تا دوا كوپله (تو) جولاهه به بي وهستان (نه نه سره وتي) و نه وهي هم هونراوه ديه جيا نه كاته وه له هونراوه كاني تر هاويه شي جو له كانه، كه (۷) راناوي هاويه شي تپدايه:

(تپواراني كه پي كه وه دانه نيشتين

خه م نه بووه خه نجه ريك و

كو ربه ي ناواتي نه كوشتين

تپواراني

وهك دوو مهلي

ناواري بي لانه و جيجا

نه بوينه دوو

رپيواري ماندووي سهر ريجا

.....

ناي له تزهووي سارد و گهرمي

يادگاري هه موو ژوانتيك

يادگاري نه و ريجا يه ي پيدا رويشتين

يادگاري نه و جيجا يه ليبي دانيشتين

.....

سوئندت نه ده م

به و ناواته ي پيبي نه گه يشتين

به و فرميسكه گهرم و گورهي

ده ردي دووري پيبي نه رشتين) (۴۷)

بيجگه له و وشانه ي واتاي هاويه شي نه به خشن وهك (پي كه وه، دوو مهلي، دوو رپيواري).

دوا به دواي هم هونراوه ديه - نه گهر راناوه هاويه شه كان بكه ينه پيوانه بو هاوسه نكي هه رددو لا - هونراوه ي (رؤژان نه روا...) ديت و به دوايدا (تو هم شه و له چاوما نوستي) و (جه زيكي شيت) (۴۸).

وهك له مهو بهر و ترا شاعير له تيك نالاني خودي خودي و توي خوشه ويست و شيعر

له ريگاي رسته داخوازييه كانه وه كه زماني ويست و ناره زووه نه يه ويت خودي خودي بيديته دي له ريگاي چه سپاندي خوشه ويستيبه وه كه روويه كي نه گور (ثابت) وه نه گريت لاي خودي شاعير، هه رچه نده بارودوخي زه مه ني شاعير و تو بگوريت. به م پييه خوشه ويستي نه بيت به خود و بووني شاعير و باريكي نه گور وه نه گريت و نه يه ويت بووني خودي بسه ليتيت (تو هه ر خوشه ويستي مني) بو سه لماندي هم بوونه، سه رجه مي رووداوه كان و وينه شيعرييه كان دوو جه ده لي سه ره كي له م (بوون/هه بوون) هدا پيك نه هين:

۱- گوراو نه گور

۲- جولاهه وه ستاو.

گوراو/ نه گوراو:

له م جه ده له دا، له ده روازه ي نه و يه كيتيبه ي كه خودي شاعير له نيوان خودي و تودا دروستي نه كات شاعير نه يه ويت خودي به نه گور له قه له م بدات، دنياي ئيستاي په يوه سستيتي وه كو نه وساي، له هه موو هه لسوكه و تيكدا خوشه ويست/ تو ليبي جيانا بيتته وه و بووه به پارچه يهك له دل و دهروون و بير و هوشي، سه رجه م نه و كوپله و وينانه ي كه له مهو بهر باسيان ليتوه كرا به لگه ن بو هم بوچوونه، له گه ل هم په يوه ندييه دا به توي خوشه ويسته وه جار جار له چه ند وينه يه كي كه مدا گازانده و توورده ي و تاراده يه كيش بيتار بوونتيك له توي خوشه ويست ده رنه برئ به ناراسته و خوئي:

(بو كوي بروي)

رابوردو و به شوپنته وه

تارمايي خه ميكي گوره

غه زه بي خوي شاعيريكه

سيبه ره و ليت نابيتته وه) (۴۹)

وهك بليني شاعير هه ست به تاوانتيك بكات كه بوته هوي جيا بوونه و هيان له پال تاوانبار كردني تو/ خوشه ويستدا:

(توورده مه به

خوت زيز مه كه

خا نه تگرئ

گه پانه وهی (تۆ) یه له واقیعدا:
 (تۆ کچی ولاتی به فری
 هه ر دیتیته وه که دیتیته وه
 بیگومانم
 نیستا له جار ان جوانتری...) (۵۹)

بۆ سه مانندی نه گۆری خۆشه و بیستی و خودی (تۆ) لای خودی شاعیر نه گه ر با وه پیمان
 به وه هه بیته که خۆشه و بیستی ته نها هه ستیگی هزی بی جووله نییه ، یا خود سۆزتیگی
 ده روونی په تی (مجرد) نییه به لکو کرداریگی پر جووله و خۆشه له نیوان هه ردوو
 لادا (۶۰)، ئەوا بۆ زیاتر روونکردنه وهی فه لسه فی (بوون و هه بوون) له لمملا نیی گۆراو
 و نه گۆردا ئەبێ پنا به رینه به ر دووانه ی (جولا و وه ستاو).

جولا و وه ستاو:

هه ر وه کوله ده روازه و که شی نووسیندا ناماژه کرا بۆ وینه ی به رگی دیوانه که و بی
 ده نگه ی تۆ/خۆشه و بیست، پتیویسته دوویات بکرتیه وه که (تۆ) له زۆریه ی رووداوه کانی
 ناوه وه ی هۆنراوه کاندای بی ده نگ و بی جووله یه ، ئەوه ی بکه ری کردار و رووداوه کانه
 خودی شاعیره ، خۆ نه گه ر جووله یه که له (تۆ) بوه شیته وه ئەوا یان نه گه ر پتیته وه بۆ
 رابردوو یان به زۆر شاعیر نه به ییته جووله و دووان به هۆی رسته مه رجییه کانه وه که
 وه لاهمه کانیان پایه ندی مه رجه کانی و له زۆریه ی حاله تدا کاتی (زه من) ی کرداره کان
 به ره و داها توو ئەچن و هه یچ مه رج نییه روو بدن و له کات ئەچنه ده ر و نایه نه دی (۶۱)
 بیانی یه که مه هۆنراوه که له دوو کۆپله پیکهاتوه برپه ی پشتی هه ر کۆپله یه که رسته ی
 داخوازی و مه رجین ئەو کرداره ی په یوه ندی به خودی شاعیره وه هه یه رووی داوه ، ئەوه ی
 په یوه ندی به (تۆ) وه هه یه رووی نه داوه ، زۆر ئاسایییه که رووش نه دات:

(ته نیا دیاریم هۆنراویکه

بۆم هیناوی ، لیم وه رگه

نه گه ر ها تو وشه کانی
 وه کو لیوت ناسک نه بوون

سه ریان بره

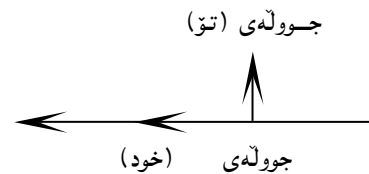
گۆرانی بۆ تۆ نه لیم و

گویم لیگه

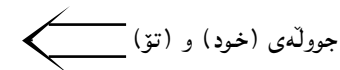
گیانه نه گه ر ناوازه که ی
 وه ک قاقای تۆ و گریانی من
 به جۆش نه بوو
 نۆته کانی له ت و په ت که
 بیان دره... (۶۲)

نه وه رگرتن ، نه سه برین ، نه گوئی گرتن ، نه له ت و په ت کردن و درین هه یچ له م کردارانه
 که په یه وه ستان به (تۆ) وه نه ها توونه ته دی و نه کراون ، به زۆر داخوازی شاعیر نه یه ویت
 به (تۆ) ی بکات.

ئهو سیسته مه ی له م هۆنراوه یه دا هه یه ده رباره ی جووله ی که سایه تی خودی شاعیر و
 وه ستاوی خودی (تۆ) نه توانریت تا راده یه کی زۆر له سه رجهم هۆنراوه کاندای به دی
 بکرتیت ، خۆ نه گه ر (تۆ) جووله یه کی هه بیته ئەوا ئاراسته ی جووله که ی له گه ل جووله ی
 خودی (من) دا یه ک ناکه وئ، له کاتی که دا ئەم به ره و پییری بروات ئەو بۆ لایه کی تر
 ئەروات:

ئهو جولانه ی که تۆ هه یه تی نه گه ر پتیته وه بۆ رابردوو ، جووله ی هه ردوو (من / تۆ)
 به یه که وه بووه

یان شان به شانی یه که له سه ر یه ک هیل بووه یه ک ئاراسته ی هه بووه:
 یه که م هه نگا و هی خودی شاعیره (بۆم هیناوی...)
 یه که م ده نگ هی (خود) ه (گۆرانی بۆ تۆ ده لیم...)

به لاه ئەو کردارانه ی به (تۆ) سپییراون ده که ونه وه لاهمی رسته داخوازی و
 مه رجییه کانه وه که وه ک و ترا - مه رج نییه جییه جی بێن و پایه ندی ویست و ئاره زووی
 (تۆ) ن، وه لاهمی کرداری داخوازی یا مه رجه که نه گه ر به دلی (تۆ) نه بیته هه ر نایه ته دی،

هه رجهنده ٺه گهر ڪرداره ڪاني ٺه و دوو ڪڙپلهه يه ي باسيان لڻ ڪرا ڀروش بدن (سهر بيان بره، لهت و پت ڪه، بيان دره) سلبی (نيگه تيف)ن.

له بازنه ي جو لاء و وهستا ودا، چاوي (من) ڪراوه و زيته، چاوي (تو) وهستا وه ڪ ٺاوتنه بي جو لاهه و شته ڪاني ده ورويشته ٺه جو لاهن. و خو ٺه گهر له ناوه وه شتي ڪيش هه بيت ٺهوا پهيوهسته به خودي شاعيره وه و (خود) خو بي تي دا ٺه بيت:

(بزيه له و ديو)

نيگاي چاوه ڪاني تو وه

رهنگي به ياني ٺه بينم

له دهرونتا نه خسه ي جيهانتي ڪي تيايه

خه لکه ڪه ي هه موو شاعيرن

بو عيشق و جواني ٺه نو سن... (٦٣)

جو لاهي ناوه وه ي دهروون هي خوده:

(شيعر ڙانتي ڪي به سو يه و

له گه ل خو شه ويسته تي دا

له ناو سنگي منا ٺه ٺين) (٦٤)

ٺه وه ي ٺه سو تي هه خوده:

(به عشق تي تو بو نه سوو تيم

چي له عشق تي پير و ٺره؟) (٦٥)

به م شيوه به جو لاهي خودي شاعير ٺا راسته و پابه ندي (تو) به، (تو) ٺه بيته مه به ست و ڀاڪيشهر، نه ترو ڪه ي چاوه نه ترپه ي دل، نه ههنگاوي ڀيان لڻ ناترازي، له هه ڪو ي بيت به ره و پيري ٺه ڙن وه ڪ ڪڙچري جينشين نه بوو خود به دا (تو) دا و يله:

(ٺه ي ڪچي و لاتي به فر

من ٺا مادهم بو ڪچي ڪي وه ڪ تو پهري

هه وار... هه وار...

شوين پي ڪاروانت هه لگرم

بم به ڪوره ڪوچري... (٦٦)

دوا به داوي جو لاهي (خود) ي شاعير ٺه گهر ٺا و ڀيڪ له جو لاهي (تو/خو شه ويست)

بدهينه وه، ٺهوا وه ڪ له مه وه بهر و ترا - جياوازي هه يه له نيوان جو لاهي ٺيسته و دو يني دا، ٺه گهر يه ڪم جو لاهي (تو) شان به شاني جو لاهي (من) بو ي بيت:

(تو هه له يه ڪم ڙو ٺه وه

منت خسته گومي هه ڙي ڪي ونه وه

ٺه گهر زانيت

بوچي ٺه ٺين... بوچي ٺه مرين

رهنگه ٺه و سا ته بزاني

بو شيتانه خو شه ويستم

بو شيتانه خو شه ويستي) (٦٧)

ٺه م هزه شيته ٺو قره و سره و تي له (تو) برپيوو شان به شاني شاعير:

(توش وه ڪو من

ڀيوا ري ڀي

عه شقي ڪي گوره و پير و ڙ بو ي

خه م خو بي له چاوت ڪر دبوو

نه ٺه سره و تي) (٦٨)

به لام ٺيسته را ده و ٺا راسته ي ٺه جو لاهه يه گورا وه و پشتي له شاعير ڪر دو وه، به ره و خالتي ڪي ناديار ٺه چيت، خو ٺه گهر جو لاهه يه ڪ هه بيت به ٺا راسته ي (خود) ٺه جو لاهه يه دا تا شراوي ٺه ندي شه ي شاعيره:

(تو ٺه مشه و له چاوما نوو ستي) (٦٩)

بيجگه له وه ي (نووستن) خو ي له خو ي دا جو لاهه يه ڪه به ره و وه ستان ٺه چيت، يان جو لاهي (تو) خيال و ٺا و اتتي ڪه نه هاتو ته دي:

(هه ر ديسته وه

تو راها تو ي ٺا و هه واي

ٺه م ڪو ي ستانه ي

هه ر ديسته وه و ڪه ديسته وه

بيگومانم

ٺيسته له جاران جوان تري.) (٧٠)

هه ناسه م بووي

تو خه يال و ليكدا نه وه ي

شه وانم بووي

نای له ته زووي سارد و گهرمي

يادگاري هه موو ژوانتيك

يادگاري نه و ريگايه ي پييدا ريښتين

يادگاري نه و جيتگايه ي لتي دانيشتين (۷۹)

بهم جوړه روو داوه كاني نيوان من / تو جوړ و كاتيان په يوه ستي نه و جيتگايانه نه بين كه له كوژندا هه بوون، هه روها هم ناموردانه وه يه له رابردو له ناستي جي له ق كردن به نيستاوه ناوه ستيته وه به لكو دريژ نه بيتته وه بو قوولا يي داها توو:

(بو كوي بروي)

رابردو و ا به شويته وه

سيپه ره و ليت نابيتته وه (۸۰)

نيستاي خودي شاعير پابه نده به رابردو وه، نه يه و بيت هم رابردو وه له سهر ته ختي زه مهنې داها توو زيندو دو باره بكاته وه، بهم جوړه رابردو داها توو، هه روو جه مسهر، باز به سهر نيستا دا نه دن و نه كه ونه جه دل، و تيك نالان له گه ل يه كتر دا دروست نه كهن، رابردو نه بيت به داها توو و داها توو نه بيت به رابردو بو هم جه ده له رسته داخوازي به كان نه ركيتكي گرنه نه ستي خويان و به يارمه تي نه نديشه يه كي خه ون ناميز و يته ي داها توو يه ك نه كيشن كه تان و پوكه ي له سيپه ره و هيله كاني رابردو و چنراوه:

(ده بدوي با)

گويم له ناوازي دهنگت بي

له سهر سنگي خوت بمنوښه

با سهري پر له نه نديشه م

فيږي خه وي سهر سنگت بي... (۸۱)

به خه و و خه يال خودي شاعير (تو) ي ناوازه نه هينيته وه و فهرشي چاوي بو رانه خا و تييدا نه ينيوښي وه ك شهواني رابردو و:

(بو به وه كو)

هه موو شهواني رابردو و

تو نه مشه و له چاوما نووستي) (۸۲)

(نيستا هه ست به نه بووني خوي نه كات و داواي به ديبل نه كات له داها توو دا:

(به هيواي عومريكي ترم

هيواكافي تيا بيته دي...) (۸۳)

هم خه وه شاعير جي ناهي لي و بووني پابه نده نه كات به بووني (تو) ي خو شه ويسته وه و داها توو به گه رانه وه ي رابردو و يانه وه نه به ستيته وه. له م رووه وه دوا كوږله ي ديوانه كه پيلاوي چاوي له سهر هم ناموراته ليك نه ني:

(هه ر ديپته وه و كه ديپته وه

بيگومان

نيستا له جاران جوانتري... (۸۴)

له نيوان هم سي قوولا يه ي زه مهنه دا (خود) جي و كاتي لي نالوزه، يان بلتي و هك كات و شوي له ده ستي رايان كرد بيت و به ون بووني (تو) نه وانيش ون بووين، له م كاته دا (خود) جتي پي له ق نه بي و دوو كو له كه ي هه ست به بووني (خود) كه (كات و شوي) ان شلوق نه بين، بي جگه له كو له كه ي سيپه م كه (تو) يه، له بهر نه هه موو هه ول و تهقه لاي شاعير نه وه يه كه هم سي كو له كه بووني به ده ست بيپته وه و هه ست كردن به بوون بو خودي خوي بگيږي ته وه، وهك له موه بهر و ترا له كاتي كدا كه دا بين كردني هم مه به سته مه حاله له واقيعدا، كه شي هونراوه - وهك زه مهن و وهك شوي - (۸۵) نه بين به بريكار بو هم لايه نه ون بووانه، هم سي لايه نه ون بووه (كات و شوي و تو) له گه ل (خود) دا به هاوكاري كه شي هونراوه كان - مه به ست نه وه يه شيعر يش نه بيتته قوولا يي به كي تر له گه ل نه و چوار لايه نه دا - دياليكتيكي و تيك نالان دروست نه كهن و جيتگه نه گوزنه وه، جاريك هونراوه نه بيت به (تو) و جاريك (تو) نه بيت به هونراوه:

(تو هونراوه ي

هونراوه تو ي... (۸۶)

جاريكي تر (تو) نه بيت به شوي و كاتي (خود):

(نای له خوشي نه و كاتانه ي

تو لانم بووي

پهراویز

- (۱) کەشی نووسین (فضاء النص / الفضاء الكتابي) زاراوهیهکی رهخنهیی - تازە بابهته، له شیکردنهوه رهخنهیییهکاندا ههول ته‌دات چهند هیتمایهک له شیتوهی نووسینی دهقهکاندا هه‌لینجی، بۆ زیاتر سوود وەرگرتن پڕوانه: (اللغة في الادب الحديث- الحداثة والتجريب: جاكوب كورك، ت لیون یوسف و عزیز عمانوئیل: ۲۵۷ - ۴۶۸) و (الفضاء الروائي في الغربية، الاطار والنسق والدلالة: منيب محمد البوريمي) به‌شیتوهیهکی گشتی، و (ظاهرة الشعر العربي المعاصر في المغرب، مقاربة بنیویة: محمد بنیس: ۵۰)، ههروه‌ها (البنیویة وعلم الاشارة: ترنس هوکز: ت مجید الماشطة: ۱۲۴ - ۱۲۵).
- (۲) پڕوانه: فن كتابة الرواية: ديان دوات فاير: ت عبدالستار جواد: ۱۰۷-۱۰۸ ههروه‌ها (الاستهلال، فن البدايات في النص الادبي: ياسين النصير: ۹-۲۲، ۱۹۷).
- (۳) لیتکچوونیک له نێوان ناوێشانانی ئەم دیوانه و دیوانی (کل عام و أت حبیبتی)‌ی شاعیری به‌ناویانگی عه‌ره‌ب (نزار قه‌بان‌ی)‌دا هه‌یه، خۆ نه‌گه‌ر بشلێین شاعیر ئەم ناوێشانانی له‌وه‌وه‌ وەرگرتوه، زیره‌کانه‌ وه‌ری گرتوه و گۆرانکارییه‌کی گ‌رنگ به‌دی نه‌ک‌ریت، ناوێشانه‌که‌ له‌ شیتوهیه‌کی وه‌ستاوه‌وه‌ گۆراوه‌ بۆ جوولاو، ئەم گۆرینه‌ش دیالیکتیکی دروست کردوه که له‌ لای نزار قه‌بان‌ی نییه.
- (۴) رۆژان ئه‌پ‌روا و تۆ هه‌ر خۆشه‌ویستی منی: فه‌ره‌یدون عه‌بدول به‌رزنجی: ۶۱
- (۵) رۆژان ئه‌پ‌روا و تۆ هه‌ر خۆشه‌ویستی منی: ۲۷
- (۶) پڕوانه: اللغة واللون: د. احمد مختار عمر، به‌شیتوهیه‌کی گشتی، و به‌تایبه‌تی لا: ۱۶۵، ۱۶۶، ۱۸۴.
- (۷) ئەو خالە‌ی ئەم سیانە له‌ یه‌ک ره‌نگدا کۆته‌کاته‌وه‌ ره‌نگی ره‌شی ق‌ژی ک‌یژی خۆشه‌ویسته‌ که‌ نه‌بیت به‌دیواری شووره‌یه‌ک شاعیر پابه‌ند ته‌کات و له‌ هه‌مان کاتدا نه‌بیت به‌ده‌نگی ش‌یعر که‌ به‌ده‌ستی خۆشه‌ویستی ئەو ک‌یژه‌وه‌ پابه‌ند نه‌بیت.
- (۸) رۆژان ئه‌پ‌روا: ۱۶، هه‌روه‌ها پڕوانه: ۲۳، ۲۹، ۳۱
- (۹) پڕوانه ته‌واوی دیوانه‌که‌.
- (۱۰) رۆژان ئه‌پ‌روا: ۱۶
- (۱۱) ناجی حیاته وشعره: صالح جودت: ۱۱۵
- (۱۲) پڕوانه رۆژان: ۱۰-۱۱، ۷-۹

- (۱۳) هۆنراوه‌که‌ی گۆران (له‌ درزی په‌چه‌وه‌یه: دیوانی گۆران: ۳۴)
- (۱۴) پڕوانه: به‌شی (بوون و هه‌بوون) له‌م لیتکۆلینه‌وه‌یه.
- (۱۵) رۆژان: ۱۴ - ۱۷
- (۱۶) بۆ دلنیا‌یی له‌م سه‌رنجه، پڕوانه: خسته‌ی (۱) له‌ پاشکۆ‌ی ئەم لیتکۆلینه‌وه‌یه‌دا.
- (۱۷) بوون و هه‌بوون (To Be, To Have الكينونة والتملك) بیریکی فه‌لسه‌فیه‌ی و باس له‌ (خود)‌ی مرۆف ته‌کات، له‌ حاله‌تی (بوون)‌دا (خود)‌ خۆ‌ی له‌ بوونی خۆیدا نه‌بینی و خۆ‌ی دینیته‌ دی، به‌لام له‌ (هه‌بوون)‌دا بوونی پابه‌نده‌ به‌و شتانه‌ی که‌ هه‌یه‌تی له‌ به‌ر ته‌مه‌ و امان به‌چاک زانی ئەم دوو زاراوه‌یه‌ به‌رامبه‌ر ئەو دوو زاراوه‌ عه‌ره‌بی و ئینگلیزییه‌ی له‌ سه‌ره‌وه‌ نووسراوه، به‌کاربه‌یتین، هه‌رچه‌نده‌ (بوون) له‌ رووی کاته‌وه‌ له‌ (ئ‌یستا)‌دا نه‌بیت به‌ (هه‌م) به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا که‌ شتێکمان هه‌بیت ته‌لێن (هه‌مه‌) بوونی بزوتین (ه‌)، بوون له‌ هه‌بوون جیسا ته‌کاته‌وه‌ (له‌ رووی پرسته‌ سازیه‌وه‌ بۆ ئەم لایه‌نه‌ پڕوانه: پرسته‌ سازی ته‌ندازه‌یی: بوون و هه‌بوون: د. ش‌ی‌رکۆ بابان)، وه‌ له‌ رووی هه‌زه‌ فه‌لسه‌فه‌یه‌که‌وه‌ پڕوانه: الانسان بين الجوهر والمظهر: أريك فروم: ت سعد زاهران به‌شیتوهیه‌کی گشتی، هه‌روه‌ها پڕوانه (من الكائن الى الشخص: د. محمد عزیز الحبابي).
- (۱۸) پڕوانه: نه‌خشه‌ی (۱)
- (۱۹) پڕوانه الاسلوب والاسلوبية: گ‌راهم هاف: ت کاظم سع‌الدین: ۶۱ - ۶۵
- (۲۰) پڕوانه: نه‌خشه‌ی (۲).
- (۲۱) پڕوانه في التركيب اللغوي...: مالك يوسف المطليبي: ۵۰
- (۲۲) رۆژان: ۸ - ۷
- (۲۳) پڕوانه سه‌رجه‌م واتای دل له‌ وێنه‌ ش‌ی‌ع‌رییانە‌ی له‌و لاپه‌رانه‌ی نیشانی ک‌راون به‌رامبه‌ر وشه‌ی (دل) له‌ نه‌خشه‌ی (۳)‌دا.
- (۲۴) دووجاری تر وشه‌ی (حه‌ز) به‌کارهاتوه‌ له‌ هۆنراوه‌ی (حه‌زێکی ش‌یت)‌دا لا: ۲۵.
- (۲۵) رۆژان: ۱۶
- (۲۶) رۆژان: ۳۲
- (۲۷) رۆژان: ۴۲
- (۲۸) رۆژان: ۱۶
- (۲۹) رۆژان: ۱۷

(۳۰) رۆژان: ۳۰ هه‌روه‌ها پروانه: ۲۸

(۳۱) رۆژان: ۳۱

(۳۲) به‌رای من ته‌گه‌ر شاعیر بیتوانیایه له‌م دیره‌شدا ئه‌بوت (شیعری جوانتر بیت له‌ رهنگت) به‌لام ئه‌وه‌ی ریگه‌ی پی نه‌داوه‌ په‌یه‌وست بوونیستی به‌ دوو وشه‌ی (رهنگ) هوه، له‌ دوو جیگه‌دا له‌ سه‌روادا و له‌ ناوه‌وه‌ی دیره‌که‌دا به‌تایبه‌تی ئه‌مه‌ی دووه‌میان که‌ ناتوانریت (تفاضل)ی لی دروست بکریت و پیتیسته وشه‌یه‌کی که‌ به‌یتریت و هک به‌کارمان هینا (جوانتر)، وای بۆ ته‌چم هزری شاعیر له‌و کاته‌دا بۆ ئه‌م وشه‌یه‌ نه‌چوه‌ به‌هزی پایه‌ندبوونی به‌ره‌نگه‌وه، ته‌گینا نازانم چۆن شاعیر ته‌نها رهنگی خۆشه‌ویست ته‌کات به‌هاوده‌نگی شیعره‌کانی و به‌لام چاوی و ناوی و ده‌نگی هاوشانی نین.

(۳۳) رۆژان: ۴۲

(۳۴) رۆژان: ۵ - ۶

(۳۵) بوونی خالیکی شلۆق که‌ وشه‌ی (له‌و دیو) هوه‌یه له‌م دیره‌دا هۆیه‌که‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م وینه‌یه له‌ کۆتایی باس کردن له‌ هه‌بوونه‌وه‌ بیت و له‌ هه‌مان کاتدا بمانگوازیته‌وه‌ بۆ (بوون) مه‌به‌ست له‌ شلۆقی ئه‌وه‌یه ته‌گه‌ر (له‌و دیو نیگای چاوه‌کانی تۆوه) ده‌روونی (تۆ) خۆی بیت ئه‌وا ئه‌م وینه‌یه ته‌که‌وینه‌ ئاسۆی (بوون) هوه، خۆ ته‌گه‌ر (چاوه‌کان) ته‌نها ده‌روازه‌یه‌ک بن بۆ ئه‌و دنیا‌یه و (له‌و دیو) پرا و پر (مطابق) نه‌بیت له‌گه‌ڵ (ده‌رووتا) ئه‌وا ته‌که‌وینه‌ بازنه‌ی (هه‌بوون) هوه.

(۳۶) رۆژان: ۱۳

(۳۷) پروانه: ده‌روازه و که‌شی نووسین.

(۳۸) پروانه: خشته‌ی (۳)، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی پیتیسته بوتریت به‌م بۆنه‌یه‌وه، ئه‌م دیارده‌یه لای شاعیر خالیکه‌ له‌و خالانه‌ی له‌ نزار قه‌بان‌ی جیا ته‌کاته‌وه، شاعیر ئافره‌تی به‌شێوه‌یه‌کی کۆ ده‌ویت، له‌ کاتیکدا نزار قه‌بان‌ی ئافره‌ت شی ته‌کاته‌وه و پارچه‌ پارچه‌ی له‌شی ئه‌ویت (بۆ ئه‌م پارچه‌ پارچه‌ کردنه: پروانه: إنتاجات الادب المعاصر: د. احسان عباس: ۱۷۸)

(۳۹) رۆژان: ۱۴ هه‌روه‌ها پروانه ۴۹

(۴۰) رۆژان: ۵۵

(۴۱) رۆژان: ۲۲

(۴۲) رۆژان: ۲۴

(۴۳) رۆژان: ۲۸

(۴۴) رۆژان: ۴۳

(۴۵) خۆ ته‌گه‌ر ئه‌م لایه‌نه دروستکراوی خه‌یالی شاعیریش بیت و یادیکی ئه‌و رۆژانه بیت که‌ په‌یه‌ندی نیتوانیان نه‌پچراوه، ئه‌وا واتای هاوبه‌شی جووله و هه‌ست و نه‌ستی هه‌ردوو لایمان ته‌دات.

(۴۶) رۆژان: ۴۷

(۴۷) رۆژان: ۴۸ - ۴۹

(۴۸) پروانه: به‌کاره‌ینانی (من/ تۆ) له‌و لایه‌رانه‌ی له‌ نه‌خشه‌ی (۱) دا هاتوه.

(۴۹) رۆژان: ۴۱

(۵۰) رۆژان: ۴۵

(۵۱) رۆژان: ۴۲

(۵۲) رۆژان: ۴۲ هه‌روه‌ها: ۴۶

(۵۳) رۆژان: ۵۶

(۵۴) رۆژان: ۱۶

(۵۵) رۆژان: ۱۶

(۵۶) رۆژان: ۱۶

(۵۷) رۆژان: ۳۰

(۵۸) بۆ نمونه‌ پروانه لا: ۴۱، ۴۷، ۴۹، ۵۳، ۵۶

(۵۹) رۆژان: ۶۱

(۶۰) پروانه: الانسان بين الجوهر والمظهر: أربك فروم: ۶۵

(۶۱) پروانه: في التركيب اللغوي: مالك يوسف المطليبي: ۴۱۹ - ۴۲۱

(۶۲) رۆژان: ۵ - ۶

(۶۳) رۆژان: ۱۳ هه‌روه‌ها پروانه: ۱۵

(۶۴) رۆژان: ۱۴ هه‌روه‌ها پروانه: ۱۶ - ۲۹

(۶۵) رۆژان: ۲۳ هه‌روه‌ها پروانه: ۲۵

(۶۶) رۆژان: ۶۰

(۶۷) رۆژان: ۵۳ - ۵۴

(۶۸) رۆژان: ۴۷ هه‌روه‌ها پروانه: ۲۴، ۳۲

(۶۹) رۆژان: ۵۲

سه‌رچاوه:

- ١- الابداع في الفن: قاسم حسين صالح: وزارة الثقافة والاعلام، العراق، ١٩٨١.
- ٢- اتجاهات الشعر العربي المعاصر: د. احسان عباس، عالم المعرفة، الكويت، شباط ١٩٧٨.
- ٣- الاستهلال، فن البدايات في النص الادبي: ياسين النصير، ط، وزارة الثقافة بغداد ١٩٧٧.
- ٤- الاسلوب والاسلوبية: گراهام هاف: ت كاظم سعدالدين، وزارة الثقافة، العراق ١٩٨٥.
- ٥- ئه‌ندازه‌ی رسته‌سازی بوون و هه‌بوون: د. شپ‌رکۆ بابان (په‌راویکی بلاونه‌کرایه‌وه به‌نامیتری چاپ نووسراوه).
- ٦- الانسان بين الجوهر والمظهر، نملك او نكون: اريك فروم، ت سعد زهران، عالم المعرفة، الكويت ١٩٨٩.
- ٧- البنيوية وعلم الاشارة: ترنس هوکز، ت مجيد الماشطة، بغداد ط ١٩٨٦.
- ٨- الخوف من الحرية: أريك فروم: ت مجاهد عبدالمنعم مجاهد، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بيروت ط ١، ١٩٧٩.
- ٩- ديوانی گۆزان، سه‌رجه‌می به‌ره‌می گۆزان، به‌رگی به‌که‌م: گۆزان: کۆکردنه‌وه و ناماده‌کردنی محمدي مه‌لا که‌ريم، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عیتراق، بغداد ١٩٨٠.
- ١٠- رۆژان ئه‌روا و تۆهه‌ر خۆشه‌ويستی منی: فه‌ره‌یدون عه‌بدول به‌رزنجی، چاپخانه‌ی نه‌وره‌سی، سلیمانی ١٩٨٣.
- ١١- ظاهرة الشعر العربي المعاصر في المغرب، مقاربة بنيوية تكوينية: محمد بنيس، دار العودة بيروت ط ١ ١٩٧٩.
- ١٢- الفضاء الروائي في الرواية المغربية الحديثة (الاطار والنسق والدلالة) منيب محمد البوريمي (رسالة جامعية) مقدمة الى جامعة محمد الخامس، كلية الاداب، العلوم الانسانية...
- ١٣- الفضاء الروائي في الغربية (الاطار والدلالة) منيب محمد البوريمي دار النشر المغربية، دار البيضاء، ١٩٨٤.
- ١٤- فن كتابة الرواية: ديان دوات فاير: ت عبدالستار جواد، دار الشؤون الثقافية، بغداد ١٩٨٨.

- ١٥- في التركيب اللغوي للشعر العراقي المعاصر: مالك يوسف المطلبي دار الرشيد، العراق ١٩٨١.
- ١٦- كل عام وأنت حبيبتني: نزار قباني، بيروت، لبنان ط ٥ يناير ١٩٨٣.
- ١٧- اللغة في الادب الحديث، الحداثة والتجريب: جاكوب كورك: ت، ليون يوسف وعزيز عمانوئيل دار المأمون، وزارة الثقافة والاعلام، العراق ١٩٨٩.
- ١٨- اللغة واللون: د. أحمد مختار عمر، البحوث العلمية، الكويت ط ١ ١٩٨٢.
- ١٩- من الكائن الى الشخص: محمد عزيز الحبابي، دار المعارف مصر ج ١، ط ٢ ١٩٨٩.
- ٢٠- ناجي حياته وشعره: صالح جودت، دار العودة، بيروت، ١٩٧٧.

